

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23002/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Ниша, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2713/19 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2713/19 од 16.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2713/19 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2713/19 од 16.03.2021. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 7082/18 од 15.05.2019. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им тужени на име фактички изузете непокретности за изградњу пута Горњи Матејевац – Кнез село, која је изузета од некадашње кп бр. .. КО ... и ушла у састав новоформиране кп бр. .. – пут, плати 277.100,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате и обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/18...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за исплату накнаде на име фактички изузете непокретности, земљишта у површини од 163м², ради изградње државног пута, тако што је исти одбијен због недостатка пасивне легитимације на страни туженог Града Ниша. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе када је тужбени захтев одбијен из разлога што тужени није пасивно легитимисан.

Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Применом овог института не могу разматрати процесна питања. Стога, на другачију оцену о условима за примену члана 404. ЗПП, не може утицати околност да Република Србија, путем заступника, није дала пристанак на преиначење тужбе, као ни позивање ревидената на став о процесном питању из пресуде Врховног касационог суда Рев. 790/2018 од 16. 05.2018.године донете у поступку по редовној ревизији.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.03.2015. године. Вредност предмета спора је 277.100,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија тужилаца није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**